

University of Groningen

Case note: ECLI:NL:RBLIM:2016:1885

Vols, Michel; Post, Che

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Early version, also known as pre-print

Publication date:

2016

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Vols, M., & Post, C., (2016). *Case note: ECLI:NL:RBLIM:2016:1885: JG 16.0028*, Nr. ECLI:NL:RBLIM:2016:1885, 3 blz., (Jurisprudentie voor Gemeenten; Vol. 2016).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

JG 2016

[1 Domein]

Burger bestuur, Openbare orde en Veiligheid

[2 Subdomein]

Bijzondere wetten, prostitutie

[3 Volgnummer wordt door Sdu ingevuld]

JG 16.0028

[4 Rechtsprekende instantie]

Rechtbank Limburg

[5 Datum uitspraak, zaaknummer en ECLI-nummer]

23 februari 2016, AWB-15-3116, ECLI:NL:RBLIM:2016:1885

[6 Naam rechter(s), zonder initialen en apart vermeld met titel ervoor]

mr. Gijselaers

[7 Naam auteurs]

C. Post, J.G. Brouwer & M. Vols

[8 Trefwoorden vet, elk trefwoord op een nieuwe regel met hoofdletter en sluitpunt]

Intrekking vergunning escortbedrijf.

Vermoeden mensenhandel.

[9 Wet en artikelen, tussen vierkante haken]

[Gemeentewet, artikel 151a]

[APV Sittard-Geleen]

[Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche]

[10 Kern uitspraak, cursief]

Intrekking van de vergunning van eiser voor het exploiteren van een escortbedrijf is volgens de rechtbank geoorloofd. Verweerder mocht er terecht vanuit gaan dat niet is gebleken dat in de toekomst geen risico meer bestaat dat personen bij het escortbedrijf werkzaam zullen zijn in strijd met artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht.

[11 Partijen, onder elkaar en de namen cursief]

[eiser] te Sittard

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Sittard-Geleen

[12 Samenvatting uitspraak]

Aan eiser is een vergunning verleend voor de exploitatie van een escortbedrijf. Verweerder heeft deze exploitatievergunning ingetrokken op grond van artikel 1:6, aanhef en onder b, in verbinding met artikel 3:7a en artikel 3:13, eerste lid, van de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Sittard-Geleen (hierna: APV). Hierbij heeft verweerder zich onder meer op het standpunt gesteld dat uit een politiereportage volgt dat [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2] bij [escortbedrijf] van eiser werkzaam zijn geweest als prostituee. Beiden zijn blijkens de rapportage slachtoffer geworden van mensenhandel. Bij het escortbedrijf van eiser moest [slachtoffer 2] elke dag werken en kreeg ze geen rustdagen. Daarnaast is gebleken dat eiser samen met [verdachte] – de verdachte uit een onderzoek naar mensenhandel – prostituees regelt die in zijn bedrijf werkzaam kunnen zijn. Voorts volgt uit de rapportage dat eiser prostituees over de grens brengt en dat hij geld aan derden betaalt om aan prostituees te komen die

voor hem kunnen werken. Ten slotte heeft er een strafrechtelijke doorzoeking plaatsgevonden op het exploitatieadres van het escortbedrijf, hetgeen tevens de woning van eiser is, waarbij er een prostituee slapend in de slaapkamer van eiser werd aangetroffen. Deze prostituee was werkzaam voor het escortbedrijf. Eén van de indicatoren met betrekking tot mensenhandel is dat de werkgever onderdak regelt.

Eiser heeft in zijn zienswijze bevestigd dat hij contact heeft gehad met de [verdachte] dat hij via deze [verdachte] werknemers heeft gekregen. Ook bevestigt eiser dat de vrouwen ‘vrienden’ hadden, hetgeen volgens verweerder al een vermoeden van mensenhandel had moeten wekken en waarvoor eiser de nodige maatregelen had moeten treffen, zoals het informeren van de politie of gemeente. Eiser heeft dit nagelaten en gebruik gemaakt van de aangeboden diensten. Voorts heeft eiser in zijn zienswijze aangegeven dat een van de meisjes een blauw oog heeft gehad en dat hij haar ‘vriend’ hierop heeft aangesproken. Gelet hierop moet eiser het vermoeden hebben gehad dat het meisje een pooier had.

Op grond van het bovenstaande is verweerder van mening dat er aanwijzingen zijn dat in het escortbedrijf personen werkzaam (zullen) zijn in strijd met artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) en is verweerder van mening dat hij bevoegd is om de verleende exploitatievergunning in te trekken. Gelet op de ernst van de feiten heeft verweerder besloten van deze bevoegdheid gebruik te maken.

De exploitatievergunning is door de burgemeester van de gemeente Sittard-Geleen ingetrokken. De rechtbank ziet zich allereerst ambtshalve gesteld voor de vraag of de burgemeester bevoegd was het intrekingsbesluit te nemen. Volgens de rechtbank is het college op basis van de APV het bevoegde orgaan voor het nemen van dergelijke besluiten en niet de burgemeester. De rechtbank passeert dit bevoegdheidsgebrek, omdat zij begrijpt dat het college van en B en W (hierna: college) heeft beoogd de besluitvorming voor zijn rekening te nemen en niet is gebleken dat eiser door het bevoegdheidsgebrek is benadeeld.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op grond van de stukken in de politierapportage in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aannemelijk is dat [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2] het slachtoffer zijn geworden van mensenhandel en dat zij bij het escortbedrijf van eiser werkzaam zijn geweest. Ook heeft verweerder aannemelijk kunnen achten dat eiser meermaals werknemers heeft gekregen door tussenkomst van [verdachte], welke persoon verdacht wordt van mensenhandel en dat eiser (tenminste eenmaal) geld aan derden heeft betaald om aan meisjes te komen die voor hem konden werken. Eiser heeft bovenstaande feiten niet ontkend en naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hierin aanwijzingen aanwezig kunnen achten dat bij het escortbedrijf personen werkzaam zijn geweest in strijd met artikel 273f Sr. Hiertegen heeft eiser onvoldoende voorzorgsmaatregelen getroffen. Ook op het moment dat eiser ervan op de hoogte kon en moest zijn dat er mogelijk slachtoffers van mensenhandel voor hem werkten, namelijk toen zijn meisjes door hun vrienden werden mishandeld, heeft hij niet de vereiste stappen ondernomen en de bevoegde autoriteiten benaderd om een en ander te melden. Nu niet (gemotiveerd en onderbouwd) is betoogd dan wel anderszins is gebleken dat eiser thans voldoende voorzorgsmaatregelen neemt om verdere gelijksoortige problemen te voorkomen, ziet de rechtbank geen aanleiding voor het oordeel dat in de toekomst geen risico meer bestaat dat personen bij het escortbedrijf werkzaam zullen zijn in strijd met artikel 273f Sr. Op grond van het bovenstaande heeft verweerder de aan eiser verleende exploitatievergunning in kunnen trekken, aldus de rechtbank.

[13 Noot]

1. Zowel op lokaal als op landelijk niveau wordt er gewerkt aan de positieverbetering van de prostituee en het bestrijden van de misstanden in de seksbranche (zie o.a. Wetsvoorstel regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche, *Kamerstukken II* 2013/14, 33 885, nr. 2; *Aanpak misstanden in de prostitutiesector Leeuwarden*, Projectplan gemeente Leeuwarden; *Aanpak dwang en uitbuiting*, Nota van uitgangspunten gemeente Amsterdam). Ook in onderliggende zaak treedt de lokale overheid op tegen misstanden in de prostitutiesector: de ver-

gunning van een exploitant van een escortbedrijf wordt ingetrokken. In de uitspraak oordeelt de rechtbank dat deze intrekking geoorloofd is. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aannemelijk is dat twee personen die werkzaam zijn geweest bij het escortbedrijf slachtoffer zijn geworden van mensenhandel. Omdat de exploitant onvoldoende voorzorgsmaatregelen neemt om verdere gelijksoortige problemen te voorkomen, ziet de rechtbank geen aanleiding voor het oordeel dat in de toekomst geen risico meer bestaat dat personen in het escortbedrijf werkzaam zullen zijn in strijd met artikel 273f Sr. Het is goed om deze uitspraak op te nemen in *Jurisprudentie voor Gemeenten* omdat de uitspraak inzicht verschaft in wanneer er sprake is van een zodanige ‘verandering van omstandigheden of inzichten’ dat het college gerechtvaardigd de vergunning van een exploitant van seksbedrijf kan intrekken.

2. Uit de uitspraak volgt dat de exploitatievergunning van eiser is ingetrokken op grond van de APV. Meerdere bepalingen in de APV maken intrekking van een vergunning mogelijk. Volgens artikel 1:6 APV kan een vergunning worden ingetrokken of gewijzigd indien op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de vergunning, intrekking of wijziging noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning is vereist. Op grond van artikel 3:7a APV kan, onverminderd het bepaalde in artikel 1:6 APV, het bevoegde bestuursorgaan met het oog op de in artikel 3:13 lid 2 APV genoemde belangen of in geval van handelen of nalaten in strijd met de bepalingen in dit hoofdstuk of de aan de vergunning verbonden voorschriften de vergunning intrekken. Artikel 3:13 lid 1 APV bepaalt dat de vergunning wordt geweigerd, indien er aanwijzingen zijn dat in de inrichting personen werkzaam (zullen) zijn in strijd met artikel 273f Sr. Wanneer deze aanwijzingen er pas zijn na verlening van de vergunning, zou dit mogelijk kunnen leiden tot intrekking van de vergunning op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten als bedoeld in artikel 1:6 APV. Welke specifieke grondslag het college benut om de exploitatievergunning in te trekken, blijkt niet expliciet uit het besluit. De rechter lijkt gezien zijn woordkeus vooral te koersen op een intrekking op grond van artikel 1:6 APV.
3. Het geven van heldere signalen aan de prostitutiebranche dat het laten voortbestaan, mogelijk maken of faciliteren van misstanden niet wordt getolereerd is zeer gewenst. Bij het verlenen van de exploitatievergunning in onderliggende zaak had een dergelijk signaal misschien nog duidelijker gegeven kunnen worden. Zo had de vergunning bijvoorbeeld een expliciete voorwaarde kunnen bevatten op grond waarvan de exploitant verplicht is er zorg voor te dragen dat in zijn escortbedrijf geen personen werkzaam (zullen) zijn in strijd met artikel 273f Sr. Het college had de vergunning vervolgens kunnen intrekken wegens handelen in strijd met de aan de vergunning verbonden voorwaarden ex art. 3:7a van de APV. Dat is een duidelijker en krachtiger signaal aan de seksbranche in het algemeen en de vergunninghouder in het bijzonder dan intrekking op grond van ‘gewijzigde omstandigheden en inzichten’. Indien de vrees voor bewijsproblemen reden is geweest voor de keuze van het college voor de laatste grond, lijkt die vrees onterecht. De rechtbank is immers van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aannemelijk is dat in het escortbedrijf van eiser personen werkzaam zijn geweest in strijd met artikel 273f Sr en dat er geen aanleiding is voor het oordeel dat daarvoor in de toekomst geen risico meer bestaat.
4. In artikel 17 van het gewijzigde Wetsvoorstel regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche (zie *Kamerstukken II* 2013/14, 33 885, nr. 2) zijn verplichte intrekkingsgronden voor de exploitatievergunning van een seksbedrijf opgenomen. Sub d van dit artikel bepaalt dat de exploitatievergunning wordt ingetrokken indien zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 14, eerste lid. Aanwijzingen dat voor het seksbedrijf personen tewerkgesteld zijn of zullen zijn die slachtoffer zijn van mensenhandel (art. 14 sub g) is één van die omstandigheden.

C. Post & M. Vols

Mr. Che Post is als promovendus verbonden aan het Centrum voor Openbare Orde en Veiligheid (Rijksuniversiteit Groningen). Prof. mr. dr. Jan Brouwer en prof. mr. dr. Michel Vols zijn als hoogle-
raar aan datzelfde onderzoekscentrum verbonden.